

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**Сучасні технології
у промисловому виробництві**

**МАТЕРІАЛИ
та програма**

*III Всеукраїнської міжвузівської
науково-технічної конференції
(Суми, 22–25 квітня 2014 року)*

ЧАСТИНА 2

Конференція присвячена Дню науки в Україні

Суми
Сумський державний університет
2014

ПИТАННЯ ЗАОХОЧЕННЯ ПРАЦЮЮЧИХ ДО ДОТРИМАННЯ ВИМОГ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Червяцова О. В., студентка, Денисенко А. Ф., доцент, СумДУ, м. Суми

Актуальність теми дослідження зумовлена значним рівнем виробничого травматизму в Україні. Так, за даними експертів на 100 тис. населення кількість травмованих в Україні перевищує відповідне значення в розвинених країнах, наприклад у порівнянні з Великобританією - у 8 разів, з Японією – у 3,5 рази.

В Україні на сьогодні досить високий рівень травматизму. У 1994 р. рівень травматизму становив 94224 осіб, у 2000 р. рівень травматизму – 34228 осіб, а у 2012 – 9816 осіб. Протягом 1994 – 2012 кількість випадків виробничого травматизму на виробництві значно зменшилась (у 9,6 раз). Надзвичайно велика кількість виробничого травматизму в Україні в 90 – ті роки свідчить про застаріле, небезпечне обладнання, яке не пристосоване для безпечної праці робітників, а також про відсутність у працівників мотивації до дотримання вимог охорони праці.

Для поглибленого аналізу рівня виробничого травматизму в Україні проведемо порівняння кількості нещасних випадків на виробництві до кількості нещасних випадків зі смертельним наслідком.

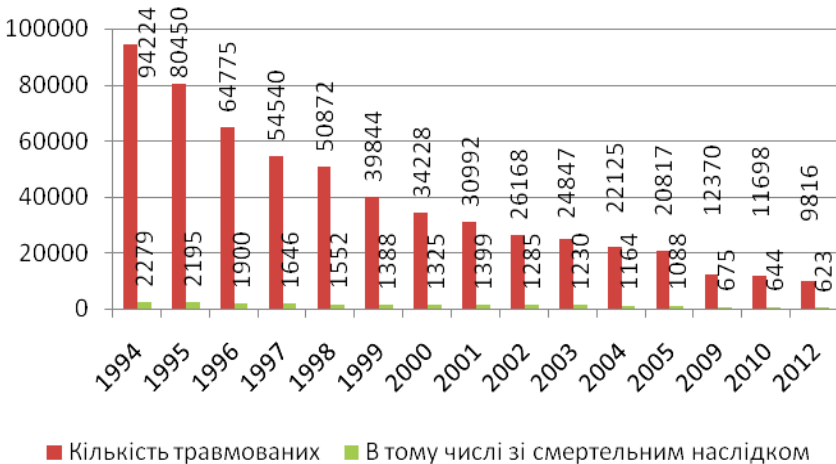

Рисунок – Співвідношення кількості нещасних випадків на виробництві до кількості нещасних випадків зі смертельним наслідком

З даних рисунку бачимо, що в Україні поступово знижується кількість нещасних випадків зі смертельним наслідком, але це відбувається повільно і все ж таки їх кількість дуже велика. Це говорить про не зацікавленість

керівників підприємств у створенні безпечних умов праці для робітників, а також про недотримання вимог охорони праці.

В Законі України «Про охорону праці» (стаття 25) щодо економічного стимулювання охорони праці наведена норма, яка б мала стимулювати працівників та роботодавців до безпечних умов праці [1]. На жаль, на сьогоднішній день вона не працює. Тому варто для реалізації на практиці згаданої норми проаналізувати основні фактори, які будуть мотивувати працівників до ефективної праці, у тому числі до безпечних умов праці: високий зарібок – потреба мати високий зарібок, матеріальні винагороди, пільги і надбавки; умови праці – безпечні умови праці, комфортне навколишнє середовище; соціальні контакти – спілкування з багатьма людьми, тісні стосунки з колегами; визнання – потреба в тому, щоб оточуючі цінували досягнення та успіхи індивідуума; самовдосконалення – розвиток особистості.

Для забезпечення мотивації працівників до безпечних умов праці існує ряд показників, які можна включати в систему економічного винагородження працівників, тобто як складову додаткової заробітної плати (у вигляді премій): дотримання вимог особистої безпеки; дотримання вимог законодавства з охорони праці та техніки безпеки; проходження медичного огляду; проходження навчання з охорони праці; застосування засобів індивідуального захисту; стан робочого місця; виявлення та своєчасне усунення порушень вимог охорони праці; впровадження раціоналізаторських пропозицій, спрямованих на поліпшення стану охорони праці [2].

Враховуючи те, що заробітна плата складається з основної і додаткової, то саме до другої її складової варто врахувати відповідний коефіцієнт, який можна назвати коефіцієнтом мотивації працівників до безпечних умов праці. Його можна розрахувати за формулою:

$$N=1\pm\% \text{ премії,}$$

де N – коефіцієнт мотивації працівників до безпечних умов праці,
% премії – відсоток премії, який може визначатися за рішенням колективу бригади або спеціальною комісією підприємства.

Список літератури

1. Закон України «Про охорону праці» від 14.10.1992. - № 2694–XII. [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.

2. Стахів О. Оцінка мотиваційного потенціалу персоналу підприємства в контексті реалізації вимог міжнародного стандарту управління якістю ISO 9001 / О. Стахів // Економіка та держава. - 2007. - № 7. - С. 79-81.